

Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ TRIBUNÁLU (druhého senátu)

14. září 2016 *

„Žaloba na neplatnost — Žádost o zápis chráněného označení původu („Halloumi“ nebo „Hellim“) — Rozhodnutí zveřejnit v Úředním věstníku řadě C žádost o zápis chráněného označení původu podle čl. 50 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 1151/2012 — Přípravný akt — Akt, který nelze napadnout žalobou — Nepřípustnost“

Ve věci T-584/15,

Pagkyrios organismos ageladotrofon Dimosia Ltd (POA), se sídlem v Latsia (Kypr), zastoupená N. Korogiannakisem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené A. Lewisem a J. Guillem Carrauem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise zveřejnit v *Úředním věstníku Evropské unie* (Úř. věst. 2015, C 246, s. 9) žádost o zápis CY/PDO/0005/01243, podanou Kyperskou republikou v rozsahu, v němž měla za to, že tato žádost splňuje podmínky definované nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. 2012, L 343, s. 1), jak jsou stanoveny v čl. 50 odst. 1 uvedeného nařízení,

TRIBUNÁL (druhý senát),

ve složení M. E. Martins Ribeiro, předsedkyně, S. Gervasoni a L. Madise (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává toto

* Jednací jazyk: angličtina.

Usnesení

Právní rámec

- 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. 2012, L 343, s. 1) podle článku 4 stanoví režim chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení, který mohou využívat některé zemědělské produkty a některé potraviny.
- 2 Článek 5 odst. 1 nařízení č. 1151/2012 definuje „označení původu“ jako název, který identifikuje produkt jakožto pocházející z určitého místa či regionu nebo ve výjimečných případech z určité země, jehož jakost nebo vlastnosti jsou zásadně nebo výlučně dány konkrétním zeměpisným prostředím s jeho vlastními přírodními a lidskými činiteli a u něhož všechny fáze produkce probíhají ve vymezené zeměpisné oblasti.
- 3 Zápis názvu zemědělského produktu a potraviny jako chráněného označení původu (CHOP), který musí splňovat podmínky stanovené nařízením č. 1151/2012, a zvláště být v souladu se specifikací definovanou v článku 7 tohoto nařízení, přiznává uvedenému označení ochranu na úrovni Evropské unie. Tato ochrana je definována v čl. 13 odst. 1 uvedeného nařízení.
- 4 Řízení o zápisu probíhá ve dvou fázích. V první fázi je žádost o zápis označení předmětem posouzení na vnitrostátní úrovni. Tato fáze se řídí článkem 49 nařízení č. 1151/2012, který uvádí toto:

„1. Žádosti o zápis názvů podle režimů jakosti uvedených v článku 48 mohou podávat pouze seskupení, která se zabývají produkty, jejichž název má být zapsán. [...]

2. [Žádost se] podává [...] orgánům daného členského státu.

Členský stát žádost vhodným způsobem přezkoumá, aby ověřil, zda je oprávněná a zda splňuje podmínky příslušného režimu.

3. Členský stát zahájí v rámci přezkumu podle odst. 2 druhého pododstavce tohoto článku vnitrostátní námitkové řízení, kterým se zajistí náležité zveřejnění žádosti a poskytne přiměřená lhůta, během níž může každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem, která má bydliště nebo je usazena na území tohoto členského státu, podat proti žádosti námitku.

Členský stát posoudí přípustnost námitek [...].

4. Pokud se členský stát po posouzení všech obdržených námitek domnívá, že požadavky tohoto nařízení jsou splněny, může žádosti vyhovět a předat dokumentaci žádosti Komisi. V tomto případě informuje Komisi o přípustných námitkách obdržených od fyzických nebo právnických osob, které dané produkty uváděly na trh v souladu s právem a používaly dotyčné názvy nepřetržitě po dobu nejméně pěti let přede dnem zveřejnění podle odstavce 3.

Členský stát zajistí, aby jeho vyhovění žádosti bylo zveřejněno a aby každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem měla možnost odvolání.

Členský stát zajistí zveřejnění znění specifikace produktu, na jehož základě bylo žádosti vyhověno, a zajistí přístup k této specifikaci produktu elektronickou cestou.

V případě chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení zajistí členský stát rovněž náležité zveřejnění znění specifikace produktu, na jehož základě Komise přijme rozhodnutí podle čl. 50 odst. 2.“

- 5 Ve druhé fázi je žádost předmětem posouzení ze strany Evropské komise a, pokud jsou splněny podmínky definované v nařízení č. 1151/2012, zveřejnění za účelem podání námítky. Toto řízení před Komisí, kterého se týká projednávaná žaloba, se řídí článkem 50, nadepsaným „Přezkum ze strany Komise a zveřejnění pro účely námitkového řízení“, který stanoví toto:

„1. Komise vhodným způsobem přezkoumá každou žádost, kterou obdrží podle článku 49, aby ověřila, zda je oprávněná a zda splňuje podmínky příslušného režimu [...]

2. Pokud se Komise na základě přezkumu provedeného podle odst. 1 prvního pododstavce domnívá, že jsou splněny podmínky stanovené v tomto nařízení, zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*:

a) v případě žádostí podle režimu stanoveného v hlavě II [Chráněná označení původu a chráněná zeměpisná označení] jednotný dokument a odkaz na zveřejnění specifikace produktu;

[...]“

- 6 Zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* spouští „[n]ámitkové řízení“ podle článku 51 nařízení č. 1151/2012, který stanoví:

„1. Ve lhůtě tří měsíců ode dne zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* mohou orgány členského státu nebo třetí země anebo fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem a usazená ve třetí zemi podat Komisi námitku.

Každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem, která je usazena nebo má bydliště v jiném členském státě, než ze kterého byla žádost podána, může podat námitku členskému státu, ve kterém je usazena, ve lhůtě stanovené pro podání námítky podle prvního pododstavce.

Podání námítky musí obsahovat prohlášení, že by žádost mohla znamenat porušení podmínek tohoto nařízení [...]

Komise podání námítky neprodleně předá orgánu nebo subjektu, které žádost předložily.

2. Pokud je Komisi podána námitka a do dvou měsíců předloženo příslušné odůvodněné prohlášení o námitce, ověří Komise přípustnost tohoto odůvodněného prohlášení o námitce.

3. Do dvou měsíců od obdržení přípustného odůvodněného prohlášení o námitce vyzve Komise orgán nebo osobu, které námitku podaly, a orgán nebo subjekt, které podaly žádost, aby po přiměřenou dobu v délce nejvýše tří měsíců vedly náležité konzultace.

Orgán nebo osoba, které podaly námitku, a orgán nebo subjekt, které podaly žádost, zahájí tyto náležité konzultace bez zbytečného odkladu. Vzájemně si poskytnou relevantní informace s cílem posoudit, zda žádost o zápis splňuje podmínky tohoto nařízení. Pokud není dosaženo dohody, poskytnou se tyto informace i Komisi.

[...]

4. Jestliže po náležitých konzultacích uvedených v odstavci 3 tohoto článku dojde k podstatné změně údajů zveřejněných v souladu s čl. 50 odst. 2, Komise znovu provede přezkum podle článku 50 [...]“

7 Článek 52 nařízení č. 1151/2012, nadepsaný „Rozhodnutí o zápisu“, stanoví:

„1. Pokud se Komise na základě informací jí dostupných a vyplývajících z přezkumu provedeného podle čl. 50 odst. 1 prvního pododstavce domnívá, že nebyly splněny podmínky pro zápis, přijme prováděcí akty, kterými žádost zamítne. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

2. Pokud Komise neobdrží žádné podání námítky ani žádné přípustné odůvodněné prohlášení o námítce podle článku 51, přijme bez použití postupu podle čl. 57 odst. 2 prováděcí akty, kterými daný název запиše.

3. Pokud Komise obdrží přípustné odůvodněné prohlášení o námítce, po náležitých konzultacích podle čl. 51 odst. 3 a s přihlédnutím k výsledkům těchto konzultací buď:

a) v případě, že bylo dosaženo dohody, запиše název prostřednictvím prováděcích aktů přijatých bez použití postupu uvedeného v čl. 57 odst. 2 a v případě potřeby změni informace zveřejněné podle čl. 50 odst. 2 za předpokladu, že tyto změny nejsou podstatné, nebo

b) v případě, že dohody dosaženo nebylo, přijme prováděcí akty, kterými rozhodne o zápisu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

4. Akty týkající se zápisu a rozhodnutí o zamítnutí žádosti se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.“

8 Článek 57 nařízení č. 1151/2012 stanoví:

„1. Komisi je nápomocen Výbor pro politiku jakosti zemědělských produktů. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhovaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.“

9 Článek 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. 2011, L 55, s. 13) stanoví:

„1. Pokud se použije přezkumný postup, rozhoduje výbor o vydání stanoviska k prováděcím aktům většinou hlasů stanovenou v čl. 16 odst. 4 a 5 Smlouvy o Evropské unii, případně většinou hlasů stanovenou v čl. 238 odst. 3 Smlouvy o fungování EU pro akty přijímané na návrh Komise. Hlasy zástupců členských států ve výboru mají váhu podle uvedených článků.

2. Pokud výbor vydá kladné stanovisko, Komise navrhovaný prováděcí akt přijme.

3. Aniž je dotčen článek 7, pokud výbor vydá záporné stanovisko, Komise tento návrh prováděcího aktu nepřijme. Pokud je přijetí prováděcího aktu považováno za nezbytné, může předseda buď předložit do dvou měsíců od vydání negativního stanoviska stejnému výboru pozměněné znění navrhovaného prováděcího aktu, nebo předložit návrh prováděcího aktu do jednoho měsíce od vydání uvedeného stanoviska odvolacímu výboru k dalšímu projednání.

4. Není-li vydáno žádné stanovisko, může Komise navrhovaný prováděcí akt přijmout, s výjimkou případů stanovených v druhém pododstavci. Pokud Komise navrhovaný prováděcí akt nepřijme, může předseda výboru předložit pozměněné znění navrhovaného aktu.

[...]“

Skutečnosti předcházející sporu

- 10 Žalobkyně, Pagkyprios organismos ageladotrofon Dimosia Ltd (POA), je organizací chovatelů hovězího dobytka, kteří produkují kravské mléko a maso. Byla založena a zapsána do rejstříku v roce 2004 a čítá 157 členů, což odpovídá přibližně 75 % celkového počtu kyperských producentů kravského mléka. Průměrně 54 milionů litrů tohoto mléka je ročně použito na Kypru při výrobě sýra zvaného „halloumi“. Jedná se o zvláštní druh kyperského sýra, který je vyráběn určitým způsobem a má zvláštní chuť, konzistenci a kulinářské vlastnosti. Žalobkyně je hlavním kyperským producentem kravského mléka používaného pro výrobu halloumi. Rovněž vyrábí sýr halloumi pod vlastními značkami a pro značky distributorů prostřednictvím stoprocentně vlastněné dceřiné společnosti, Papouis Dairies Ltd.
- 11 Dne 5. dubna 2012 několik kyperských společností a organizací činných v odvětví výroby sýrů, zvláště výroby halloumi, podalo u kyperských orgánů žádost o zápis halloumi jako CHOP. Tato žádost byla založena na kyperské výrobní normě z roku 1985 (dále jen „norma z roku 1985“) a žádala, aby tato norma byla vykládána tak, že výrobcům halloumi ukládá používat více než 50 % ovčího nebo kozího mléka. Jinými slovy, pokud by bylo kravské mléko přidáno k ovčímu nebo kozímu mléku nebo k jejich směsi, nebylo by povoleno používat pro výrobu halloumi množství kravského mléka větší než množství mléka kozího nebo ovčího nebo jejich směsi.
- 12 V projednávané věci, jelikož byla žádost o zápis zveřejněna dne 30. listopadu 2012 v *Episimi Efimerida tis Kypriakis Dimokratias*, žalobkyně podle článku 49 nařízení č. 1151/2012 vznesla námitky v rámci vnitrostátního námitkového řízení a napadla zákaz používat pro výrobu halloumi množství kravského mléka přesahující množství mléka kozího nebo ovčího. Žalobkyně v tomto ohledu tvrdila, že podle normy z roku 1985 mohlo být halloumi vyráběno s převažujícím poměrem kravského mléka, pokud byla použita nezanedbatelná množství ovčího nebo kozího mléka.
- 13 Dne 14. listopadu 2013 se konala schůzka mezi kyperskými orgány a entitami, které vznesly námitku, aniž by byla nalezena dohoda.
- 14 Dne 9. července 2014 kyperské ministerstvo zemědělství zamítlo vznesené námitky a téhož dne zveřejnilo žádost o zápis halloumi jako CHOP v *Episimi Efimerida tis Kypriakis Dimokratias*.
- 15 Dne 17. července 2014 kyperské orgány podaly ke Komisi žádost CY/PDO/0005/01243 o zápis halloumi jako CHOP (dále jen „žádost“) s údajem, že složení mléka vyžadované specifikací odkazuje na většinový obsah ovčího nebo kozího mléka nebo jejich směsi.
- 16 Dne 22. července 2014 se žalobkyně poté, co byly kyperským ministerstvem zemědělství zamítnuty její námitky, obrátila na Anatato Dikastirio tis Kypriakis Dimokratias (Nejvyšší soud Kyperské republiky, Kypr).
- 17 Dopisy ze dne 25. března a 25. června 2015 žalobkyně sdělila své výhrady generálnímu ředitelství Komise (GR) „Zemědělství a rozvoj venkova“. V dopise ze dne 25. března 2015 žalobkyně uvedla, že výklad normy z roku 1985 v žádosti je nesprávný, jelikož je založen na chybných a nepodložených vědeckých důkazech.
- 18 Dopisem ze dne 20. července 2015 informovala Komise žalobkyni, že může zasáhnout do řízení o zápisu pouze prostřednictvím vnitrostátního námitkového řízení a že za těchto podmínek nemůže být zamítnutí její námitky na vnitrostátní úrovni zkoumáno Komisí.

- 19 Aktem ze dne 28. července 2015 (Úř. věst. 2015, C 246, s. 9, dále jen „napadený akt“) Komise, po posouzení žádosti, rozhodla o zveřejnění žádosti podle čl. 50 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1151/2012, přičemž uvedla shrnutí specifikace předložené kyperskými orgány za účelem zápisu halloumi jako CHOP. Tímto zveřejněním byla zahájena druhá etapa správního řízení před Komisí, totiž přeshraniční námitkové řízení stanovené v článku 51 nařízení č. 1151/2012.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 20 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 7. října 2015 podala žalobkyně projednávanou žalobu. Navrhovala, aby Tribunál:
- zrušil napadený akt;
  - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 21 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 8. října 2015 podala žalobkyně návrh na vydání předběžného opatření, v jehož rámci v zásadě navrhovala, aby předseda Tribunálu odložil vykonatelnost napadeného aktu, včetně zahájení námitkového řízení stanoveného v článku 51 nařízení č. 1151/2012, nebo jakéhokoli pozdějšího rozhodnutí o zápisu halloumi jako CHOP podle článku 52 tohoto nařízení, a rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.
- 22 Usnesením ze dne 7. prosince 2015 předseda Tribunálu návrh na předběžné opatření zamítl pro nedostatek naléhavosti. Rovněž rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.
- 23 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 15. ledna 2016 uplatnila Komise námitku nepřípustnosti podle čl. 130 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu. Komise navrhuje, aby Tribunál:
- odmítl žalobu jakožto nepřípustnou;
  - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 24 Dne 9. března 2016 předložila žalobkyně své vyjádření k námitce nepřípustnosti vznesené Komisí. Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- prohlásil žalobu za přípustnou;
  - posoudil žalobu ve věci samé;
  - zrušil napadený akt;
  - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 25 Podle článku 130 jednacího řádu pokud účastník samostatným podáním žádá, aby Tribunál rozhodl o nepřípustnosti nebo nepříslušnosti bez projednání věci samé, může Tribunál, aniž by pokračoval v řízení, rozhodnout usnesením s odůvodněním.
- 26 V projednávaném případě pokládá Tribunál věc na základě písemností ve spise za dostatečně objasněnou a na základě tohoto článku rozhoduje, aniž by pokračoval v řízení.

- 27 Komise tvrdí, že žaloba na neplatnost podaná žalobkyní je nepřijatelná, jelikož na jedné straně napadený akt není napadnutelným aktem, jelikož vykazuje přípravnou povahu, která definitivně nestanoví postoj Komise a na druhé straně právně dostačujícím způsobem nezasahuje do právní situace nebo procesních práv žalobkyně.
- 28 Žalobkyně zpochybňuje přípravnou povahu napadeného aktu. Tvrdí, že napadený akt může být soudně zkoumán, jelikož se jedná o opatření, které obsahuje „rozhodnutí“ Komise, podle kterého žádost o zápis označení Halloumi splňuje všechna kritéria zápisu jakožto CHOP stanovená v nařízení č. 1151/2012, a jelikož vykazuje právně závazné účinky.
- 29 Za účelem rozhodnutí o námitce nepřijatelnosti podané Komisí je třeba nejprve určit, jak tvrdí Komise, zda napadený akt vykazuje přípravnou povahu vzhledem ke konečnému rozhodnutí, takže by nebyl napadnutelný.
- 30 Na úvod je třeba připomenout, že podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU „[k]aždá fyzická nebo právnická osoba může za podmínek uvedených v prvním a druhém pododstavci podat žalobu proti aktům, které jsou jí určeny nebo které se jí bezprostředně a osobně dotýkají, jakož i proti právním aktům s obecnou působností [proti nařizovacím aktům], které se jí bezprostředně dotýkají a nevyžadují přijetí prováděcích opatření“.
- 31 Pro určení, zda napadená opatření představují akty ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU, je třeba soustředit se na jejich podstatu (rozsudek ze dne 11. listopadu 1981, IBM v. Komise, 60/81, EU:C:1981:264, bod 9).
- 32 V tomto ohledu platí, že akty nebo rozhodnutí, které mohou být předmětem žaloby na neplatnost ve smyslu článku 263 SFEU, jsou pouze opatření s právně závaznými účinky, jimiž mohou být dotčeny zájmy žalobce tím, že podstatným způsobem mění jeho právní postavení (viz rozsudek ze dne 19. ledna 2010, Co-Frutta v. Komise, T-355/04 a T-446/04, EU:T:2010:15, bod 32 a citovaná judikatura).
- 33 Pokud jde o akty nebo rozhodnutí, jež jsou přijímány v několika fázích interního řízení, jsou v zásadě za napadnutelné akty považována jen ta opatření, která vyjadřují konečné stanovisko orgánu na konci tohoto řízení, s vyloučením mezitímních opatření, jejichž cílem je příprava konečného rozhodnutí a jejichž protiprávnost může být účinně napadena v rámci žaloby směřující proti tomuto konečnému rozhodnutí (usnesení ze dne 3. září 2015, Španělsko v. Komise, T-676/14, EU:T:2015:602, bod 13 a citovaná judikatura).
- 34 V projednávané věci je na jedné straně podle čl. 50 odst. 2 nařízení č. 1151/2012 cílem rozhodnutí „pro účely námitkového řízení“, jak uvádí jeho název, zahájit námitkové řízení stanovené v článku 51 tohoto nařízení, a tak připravit „[r]ozhodnutí o zápisu“ stanovené v článku 52 uvedeného nařízení, které zůstává konečným rozhodnutím.
- 35 Z toho vyplývá, že „zveřejnění za účelem podání námítky“, stanovené v čl. 50 odst. 2 nařízení č. 1151/2012, vykazuje přípravnou povahu ve vztahu k „[r]ozhodnutí o zápisu“, takže pouze toto posledně uvedené rozhodnutí může vyvolávat právní účinky, jimiž mohou být dotčeny zájmy žalobce, a tudíž může být napadeno žalobou na neplatnost podle článku 263 SFEU (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 10. září 2014, Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks v. Komise, T-354/13, nezveřejněno, EU:T:2014:775, bod 30).
- 36 Na druhé straně případné protiprávnosti, jíž je stížen takový přípravný akt, mohou být vzneseny pouze na podporu žaloby mířící proti konečnému aktu, jehož fází vypracování uvedený přípravný akt představuje (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. listopadu 1981, IBM v. Komise, 60/81, EU:C:1981:264, bod 12), pokud žalobkyně v souladu s čl. 263 čtvrtým pododstavcem SFEU prokáže, že jsou splněny podmínky přijatelnosti žaloby.

- 37 Vzhledem k předcházejícím úvahám nepředstavuje rozhodnutí „pro účely námitkového řízení“ stanovené v čl. 50 odst. 2 nařízení č. 1151/2012 napadnutelný akt.
- 38 Tento závěr nelze vyvrátit argumenty žalobkyně.
- 39 Zprvce žalobkyně tvrdí, že napadený akt vyvolává závazné právní účinky, jakož i pro ni velmi negativní hospodářské důsledky. Zdůrazňuje, že z právního hlediska napadený akt okamžitě činí její výrobky neslučitelnými s normou z roku 1985, jelikož od zveřejnění sporné žádosti o zápis tyto výrobky již nebudou považovány za „tolerované“ na trhu a nebudou již spotřebiteli vnímány jako „tradiční“ výrobky. V tomto ohledu uvádí, že i když Komise nezapiše označení Halloumi jakožto CHOP, napadený akt nepříznivě zasáhne do jejího právního postavení, jelikož konstatuje, že dotčená žádost o zápis splňuje kritéria definovaná nařízením č. 1151/2012. Kromě toho uvádí značnou finanční ztrátu spojenou zejména se ztrátou částí trhu, zákazníků a smluv týkajících se s prodejem kravského mléka používaného na výrobu sýru halloumi. Žalobkyně uvádí, že pokud nebude napadený akt zrušen, stane se okamžitě 30 milionů litrů mléka produkovaného jejími členy přebytečnými, což nevyhnutelně povede k jejich zániku.
- 40 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že argumenty žalobkyně neumožňují prokázat existenci právních účinků, které mohou ovlivnit její zájmy. Na jedné straně totiž napadený akt, vzhledem ke své přípravné povaze, nevykazuje žádný závazný právní účinek, který může ovlivnit právní soulad jejích výrobků ve vztahu k normě z roku 1985. Zvláště tento akt nemá za cíl ani účinek dát jako takový závaznost výkladu uvedené normy, kterou obsahuje. Na druhé straně nemůže mít finanční ztráta uvedená žalobkyní, i kdyby byla prokázána, žádný vliv na analýzu právní povahy napadeného rozhodnutí (v tomto smyslu a obdobně viz usnesení ze dne 3. září 2015, Španělsko v. Komise, T-676/14, EU:T:2015:602, bod 18).
- 41 Zadruhé je třeba jako neopodstatněnou zamítnout analogii navrhovanou žalobkyní mezi na jedné straně rozhodnutím o zamítnutí žádosti o zápis vynesným na základě čl. 52 odst. 1 nařízení č. 1151/2012 učiněným na základě posouzení stanoveného v čl. 50 odst. 1 uvedeného nařízení a vykazujícím konečnou povahu a na druhé straně rozhodnutím „pro účely námitkového řízení“ uvedeným v čl. 50 odst. 2 téhož nařízení, učiněným rovněž po tomto posouzení.
- 42 Jak totiž vyplývá z čl. 52 odst. 1 nařízení č. 1151/2012 a z čl. 50 odst. 2 uvedeného nařízení rozhodnutí o zamítnutí žádosti o zápis, kterým se zabývá prvně uvedený článek, uzavírá řízení o zápisu, zatímco naopak rozhodnutí „pro účely námitkového řízení“, kterým se zabývá druhý uvedený článek, zahajuje novou fázi uvedeného řízení.
- 43 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že posouzení provedené Komisí na základě čl. 50 odst. 1 nařízení č. 1151/2012 je konečné, jelikož Komise může, v souladu se zásadami řádné správy, právní jistoty a ochrany legitimního očekávání, odmítnout zápis po námitkovém řízení pouze na základě doplňujících informací obdržných v rámci tohoto řízení, takže rozhodnutí učiněné po uvedeném posouzení, podle čl. 50 odst. 2 uvedeného nařízení, je samo o sobě konečné. Žalobkyně v tomto ohledu argumentuje, že rozhodnutí učiněné na základě čl. 50 odst. 2 nařízení č. 1151/2012 nemůže být změněno samotnou Komisí.
- 44 Nicméně tyto skutečnosti nemají vliv na konstatování učiněné v bodě 35 výše, podle kterého rozhodnutí, jehož se týká čl. 50 odst. 2 nařízení č. 1151/2012 vykazuje pouze přípravnou povahu. Nic v tomto stadiu řízení o zápisu nevyklučuje, že Komise na základě čl. 52 odst. 3 písm. b) nařízení č. 1151/2012 zamítne žádost o zápis po námitkovém řízení v rámci postupu vydání stanoviska výborem pro politiku jakosti zemědělských produktů, jak je stanoveno v čl. 57 odst. 2 uvedeného nařízení.

- 45 V tomto ohledu na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, povinnost vyčkat konečného rozhodnutí k napadení případných protiprávností, jimiž je stížen přípravný akt, nepředstavuje „ztrátu času a zdrojů“. Připustit podání žaloby proti takovému přípravnému aktu by bylo v rozporu se systémem rozdělení pravomocí mezi Komisí a unijní soudy a s prostředky nápravy zakotvenými smlouvou, jakož i s požadavky na řádný výkon spravedlnosti a řádný průběh správního řízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. října 2011, *Deutsche Post a Německo v. Komise*, C-463/10 P a C-475/10 P, EU:C:2011:656, bod 51 a citovaná judikatura).
- 46 Konečně okolnost, že Komise údajně nemá žádnou posuzovací pravomoc na základě čl. 52 odst. 2 nařízení č. 1151/2012 nebo čl. 52 odst. 3 písm. a) uvedeného nařízení k zamítnutí žádosti o zápis a je povinna zapsat požadované označení, nezabývá akt zápisu jeho napadnutelné povahy a žalobkyni jejího práva na účinnou soudní ochranu, v souladu s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie. Případné protiprávnosti, jimiž je stížen přípravný akt, jakým je napadený akt, totiž mohou být účinně vzneseny na podporu žaloby proti konečnému aktu, zajišťující takto dostatečnou soudní ochranu (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 27. listopadu 2013, *MAF v. EIOPA*, T-23/12, nezveřejněné, EU:T:2013:632, bod 33 a citovaná judikatura).
- 47 Začtvrté v rozsahu, v němž žalobkyně tvrdí, s odkazem na rozsudek ze dne 11. listopadu 1981, *IBM v. Komise* (60/81, EU:C:1981:264, bod 11), že napadený akt je „odlišný“ od aktů, které mohou být přijaty na základě článku 52 nařízení č. 1151/2012, jelikož předchází uvedeným aktům přijatým po námítkovém řízení a je na tomto řízení nezávislý, je třeba konstatovat, že na rozdíl od požadavků stanovených v bodě 11 uvedeného rozsudku napadený akt nepředstavuje „úplné ukončení zvláštního odlišného řízení“, ale naopak ukončení jedné etapy řízení, totiž fáze „přezkumu ze strany Komise a zveřejnění pro účely námítkového řízení“ stanovené v článku 50 nařízení č. 1151/2012 (viz bod 34 výše).
- 48 Žaloba musí být tudíž odmítnuta jako nepřípustná, aniž je nutné zkoumat druhou námitku nepřípustnosti vznesenou Komisí.

K nákladům řízení

- 49 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla ve sporu neúspěšná, je namísto uložit jí náhradu nákladů řízení, včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžném opatření, v souladu s návrhy Komise.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) Žaloba se odmítá.**
- 2) *Pagkyrios organismos ageladotrofon Dimosia Ltd (POA)* ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí, včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžném opatření.**

V Lucemburku dne 14. září 2016.

Vedoucí soudní kanceláře
E. Coulon

Předsedkyně
M. E. Martins Ribeiro

